

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 11T/38/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6919010288
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Antal
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2022:6919010288.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Antala a prísediacich Ing. Samuela Urbana a Bc. Mikuláša Bakony v trestnej veci obžalovaných 1/ H. U., C.. XX.XX.XXXX A. U. O. a 2/ D. C., C.. XX.XX.XXXX A. U. O., pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 06. decembra 2022, takto

rozhodol:

Obžalovaní: 1/ H. U. Á. J. H., nar. XX.XX.XXXX v U. O., trvale bytom U. O., Q. J. XXXX/X,
2/ D. C. É. B. K. D. N., rod. U., nar. XX.XX.XXXX v U. O., trvale bytom U. O., Q. J. XXXX/XX,

s ú v i n n í, ž e

v čase okolo 16.30 h dňa 01.02.2019 na Q. J. v U. O., po predchádzajúcej vzájomnej dohode, vo vchode bytového domu č. XX vyšli na tretie poschodie, kde následne vykopli vchodové dvere bytu, ktorý obýva Š. R., C.. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. O., t.č. bytom U. O., Q. J. XX a W. J., C.. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. L. XXX, D., miestna časť U. M., okres U. O., t.č. U. O., Q. J. XX, následne vošli do bytu, kde fyzicky napadli Š. R. tým spôsobom, že ho udierali a kopali do celého tela, do hlavy, najmenej raz ho udreli presne nezisteným predmetom do ľavej ruky a potom z bytu ušli preč, čím svojím konaním spôsobili Š. R. zlomeninu dolnej časti ľavej laktovej kosti, pomliaždenie a viac početné povrchové odreniny tváre a hlavy bez poškodenia hlbších štruktúr, ktoré zranenia si vyžiadali dobu liečenia a práceneschopnosti do 42 dní so závažným sťažením obvyklého spôsobu života 40 dní a poškodením vchodových dverí spôsobili Š. R. a W. J. škodu vo výške 10 eur,

t e d a

- spoločným konaním neoprávnene vnikli do obydlija iného a čin spáchali závažnejším spôsobom konania
- násilím a prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu,
- spoločným konaním inému úmyselne ublížili na zdraví,

t ý m s p á c h a l i

- prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. d/ Trestného zákona, spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,
- prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona, spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j ú

obžalovaní 1/ H. U. a 2/ D. C.

podľa § 194 ods. 2 Tr. zákona s prihliadnutím na ustanovenie § 36 písm. j/, Tr. zákona, 37 písm. h/ Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 41 ods. 1 Tr. zákona, na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 18 (mesiacov) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona súd obžalovaným výkon trestu podmienienečne o d k l a d á .

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona súd u r č u j e skúšobnú dobu v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.
Podľa § 83 ods. 1 písm. g/ Tr. zákona súd u k l a d á obžalovaným 1/ a 2/ zhabanie vecí:

- 1 ks drevená palica pripomínajúca porisko,
- 1 ks železná tyč.

Podľa § 83 ods. 2 Tr. zákona vlastníkom zhabaných vecí sa stáva štát.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku súd poškodených Š. R., C.. XX.XX.XXXX, S. U.Á. O., Q. J. XX a W. J., C.. XX.XX.XXXX, S. U. O., Q. J. XX, s celými nárokmi na náhradu škody o d k a z u j e na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Rimavskej Sobotě podal dňa 12.06.2019 pod č. konania 1Pv/66/19/6609-16 obžalobu na obvinených 1/ H. U., C.. XX.XX.XXXX A. U. O. a 2/ D. C., C.. XX.XX.XXXX A. U. O., pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. d/ Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že v čase okolo 16.30 h dňa 01.02.2019 na Q. J. v U. O., po predchádzajúcej vzájomnej dohode, vo vchode bytového domu č. XX vyšli na tretie poschodie, kde následne vykopli vchodové dvere bytu, ktorý obýva Š. R., C.. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. O., t.č. bytom U. O., Q. J. XX a W. J., C.. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. L. XXX, D., miestna časť U. M., okres U. O., t.č. U. O., Q. J. XX, následne vošli do bytu, kde fyzicky napadli Š. R. tým spôsobom, že ho udierali a kopali do celého tela, do hlavy, najmenej raz ho udreli presne nezisteným predmetom do ľavej ruky a potom z bytu ušli preč, čím svojím konaním spôsobili Š. R. zlomeninu dolnej časti ľavej lakt'ovej kosti, pomliaždenie a viac početné povrchové odreniny tváre a hlavy bez poškodenia hlbších štruktúr, ktoré zranenia si vyžiadali dobu liečenia a PN nad 42 dní, so závažným sťažením obvyklého spôsobu života do 42 dní a poškodením vchodových dverí spôsobili Š. R. a W. J. škodu vo výške 10 eur.

Na hlavnom pojednávaní bolo vykonané pomerne rozsiahle dokazovanie a okrem oboch obžalovaných boli na ňom vypočutí aj poškodení Š. R. X. W. J., ďalej svedkovia W. M., W. U., I. A., W. T., X. U., H. U. X. K. Q. a znalec B.. X. I.Ö.. Okrem uvedeného dokazovania predseda senátu ďalej podľa § 269 Tr. poriadku ako listinné dôkazy prečítal správy o povesti na oboch obžalovaných, správy o priestupkoch a odpisy registra trestov, podľa § 263 ods. 1 Tr. poriadku bola na návrh prokurátora, so súhlasom obhajcu čítaná zápisnica o výsluchu svedkyne B. N. z prípravného konania (čl. 66 až 71, čl. 72 až 76) a po takto vykonanom dokazovaní dospel súd k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

Prokurátor v podanej obžalobe kládol obžalovaným za vinu, že konaním popísaným v obžalobe obžalovaní spáchali zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. d/ Tr. zákona všetko formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona.

Ani jeden z obžalovaných sa k trestnej činnosti kladenej im za vinu nepriznal a obaja pred výsluchom na hlavnom pojednávaní vyhlásili podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku, že sa cítia byť nevinní.

Obžalovaný 1/ H. U. na hlavnom pojednávaní vypovedal o tom, že v predmetný deň bol vonku pred bytovkou so psom, ktorý sa mu vytrhol z obojka a vbehol do bytového domu. V tom čase bol poškodený Š. R. v okne a vykrikoval niečo v tom zmysle, že zabije jeho psa, preto obžalovaný vošiel do bytového domu za psom. Podľa obžalovaného stál poškodený vo vchodových dverách svojho bytu a obžalovaný odohnal svojho psa preč. Medzitým prišiel na miesto aj spoluobžalovaný D. C., ktorého poškodený udrel železnou tyčou do hlavy a tento v dôsledku úderu spadol do chodby bytu poškodeného. Okrem toho poškodený predmetnou tyčou udrel aj obžalovaného H. U. a následne sa strhla bitka a na miesto samé sa zbehlo veľa ľudí. Obžalovaný H. U. opakovane poprel, že by vykopol vchodové dvere bytu poškodeného a tiež, že by udrel poškodeného nejakým predmetom.

Obžalovaný 2/ D. C. na hlavom pojednávaní vypovedal obsahovo rovnako ako spoluobžalovaný H. U., pričom zopakoval, že keď prišiel pred byt poškodeného, tak ho tento udrel železnou tyčou do hlavy, začal sa brániť, pripustil, že nejakým spôsobom chytil poškodeného a že spolu spadli aj na zem, nevedel sa vyjadriť k tomu, či na poškodeného zaútočil aj spoluobžalovaný H. U.. Aj obžalovaný D. C. poprel, že by vykopol vchodové dvere do bytu poškodeného a že by mal so sebou nejaký predmet, ktorým byt udrel poškodeného.

Diametrálne odlišne vo vzťahu k fyzickým útokom popísaným obžalovanými na hlavnom pojednávaní vypovedali poškodení Š.D. R. a W. J..

Poškodený Š. R. udalosť pred fyzickým útokom popísal zhodne tak ako aj obžalovaní, teda uviedol, že vykrikoval z okna na obžalovaného H. U., aby si urobil poriadok so psom. Rozdielne od nich však uvádzal čo sa stalo následne ako prišli pre psa do bytovky. Podľa poškodeného obaja obžalovaní vošli do jeho bytu tým spôsobom, že obžalovaný H. U. vykopol vchodové dvere bytu a následne ho obžalovaní začali biť do rôznych častí tela a obžalovaný H. U. ho udrel aj do ruky železnou alebo drevenou tyčou. Poškodený poprel, že by on niekoho udrel.

Poškodená W. J. popísala fyzický útok oboch obžalovaných totožne ako poškodený Š. R.. Podľa nej obaja obžalovaní po tom, ako H. U. vykopol vchodové dvere, vošli do bytu a začali biť jej druha, poškodeného Š. R. rukami, ale aj so železnou tyčou do rôznych častí jeho tela.

Ako svedkovia boli vo veci vypočutí aj členovia poriadkovej občianskej hliadky na O. Q. J. A. U. O., a to I. A., W. U., H. U. X. X. U., z výsluchu ktorých bolo zistené, že okrem svedka X. U. boli prítomní pri incidente, ktorý sa stal kritického dňa. Svedok X. U. ukončil svoju službu v uvedený deň o 14.00 h, následne išiel domov a ku skutku sa nevedel vyjadriť. O incidente vedel len z následného počutia.

Všetci ďalší členovia tejto hliadky prišli na miesto samé až následne po oboch obžalovaných, pričom svedok A. videl a počul ako poškodený vykrikoval z okna na obžalovaného U. a keď prišiel pred samotný byt poškodeného, tak videl obžalovaného D. C. s rozbitou hlavou a obžalovaný U. mal poranený prst. Podľa neho sa tam zbehlo asi 60 ľudí, bol tam veľký krik. Svedok W. U. keď prišiel na miesto, tak videl ako sa poškodený háda s obžalovanými a tiež videl útok poškodeného na obžalovaného D. C. železnou tyčou. Svedok H. U. vypovedal obsahovo totožne ako svedkovia A. a W. U..

Svedkyňa W. T. videla len toľko, ako poškodený kričal na obžalovaného H. U., aby si prišiel pre svojho psa, a to ako H. U. vstúpil do predmetného bytového domu, a preto sa k samotnému incidentu, ktorý sa mal odohrať vo vnútri, vyjadriť nevedela.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý aj znalec B. X. I., z odboru zdravotníctva a farmácia, odvetvie chirurgia, traumatológia ktorý v predmetnej trestnej veci vypracoval znalecký posudok č. 25/2019. V záveroch tohto znaleckého posudku sa uvádza, že poškodený Š. R. utrpel pomliaždenie a viacpočetné povrchové odreniny tváre a hlavy bez známok otrasu mozgu, opuch a bolesť dolnej časti ľavého predlaktia, zlomeninu dolnej časti ľavej lakťovej kosti s nepatrným posunom úlomkov, pričom z hľadiska úrazovej chirurgie ide o stredne ťažké zranenia, ktoré predstavujú skôr dlhšie trvajúcu poruchu zdravia s liečbou a práceneschopnosťou nad 42 dní. Zo záverov znaleckého posudku tiež vyplýva, že k zlomenine dolnej časti ľavej lakťovej kosti došlo úderom hrubšou palicou alebo latou, drevom do nastaveného

predlaktia poškodeného, čím si chránil poškodený hlavu pred úderom. Má sa jednať o tzv. obrannú zlomeninu. Predmetné zranenia poškodeného Š. R. vznikli tak, ako to popisuje poškodený vo svojej svedeckej výpovedi, avšak úderý boxerom alebo železnou palicou sú nepravdepodobné.

Na rozdiel od záverov znaleckého posudku znalec na hlavnom pojednávaní ohľadom trvania závažného obmedzenia obvyklého spôsobu života u poškodeného uviedol, že toto trvalo len 40 dní a že zranenia poškodeného si vyžiadali dobu liečenia a práceneschopnosť len do 42 dní. Znalec viackrát poukázal na nedodržanie liečebného režimu poškodeným, ako aj na to, že sa snažil sňať si z ruky pôvodnú sadru, čo bolo aj dôvodom zmeny ustálenia doby, po ktorú trvalo liečenie zranenia a práceneschopnosť poškodeného.

Na tomto mieste je potrebné uviesť, že na základe výsluchu znalca na hlavnom pojednávaní a na základe ním ustálenej doby liečenia a práceneschopnosti poškodeného do 42 dní, prokurátor v záverečnej reči navrhol oboch obžalovaných uznať za vinných zo žalovaného prečinu porušovania domovej slobody a súčasne už nie aj zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, ale len zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona.

Na základe záverov znaleckého posudku znalca B. I., ale najmä s prihliadnutím na jeho výpoveď na hlavnom pojednávaní, v kontexte s výsluchmi oboch poškodených a zároveň aj z výsluchu svedkov - členov poriadkovej občianskej služby mal súd bez akýchkoľvek pochyb za preukázané, že dňa 01.02.2019 v čase okolo 16.30 h vošli obaja obžalovaní do bytu poškodených tým spôsobom, že obžalovaný H. U. vykopol vchodové dvere, následne vošli dnu a obaja obžalovaní začali fyzicky útočiť na poškodeného Š. R. tak, že ho udierali a kopali do celého tela a do hlavy, pričom najmenej raz ho udreli presne nezisteným predmetom do ľavej ruky, čím spôsobili tomuto poškodenému zlomeninu dolnej časti ľavej laktovej kosti, pomliaždenie a viacpočetné povrchové odreniny tváre a hlavy, ktoré zranenia si vyžiadali dobu liečenia a práceneschopnosti do 42 dní so závažným sťažením obvyklého spôsobu života 40 dní. Taktiež spôsobili poškodením vchodových dverí škodu vo výške 10 eur.

Obrana obžalovaných spočívala v tom, že oni žiadnym spôsobom fyzicky poškodenému R. neublížili a že oni sami boli R. napadnutí, tak bola v celom rozsahu vyvrátená vyššie uvedenými dôkazmi. Je síce pravdou, že bol preukázaný, a to najmä výsluchom členov poriadkovej občianskej služby, aj útok poškodeného R. na obžalovaného 2/ D. C., avšak toto konanie poškodeného žiadnym spôsobom nezavahuje trestnej zodpovednosti obžalovaných za nimi spôsobený útok smerujúci voči poškodenému. Trestnej zodpovednosti ich nezavahuje ani zmenená výpoveď svedkyne K. Q. na hlavnom pojednávaní, ktorá najprv v prípravnom konaní oboch z predmetnej trestnej činnosti usvedčovala, avšak na hlavnom pojednávaní si už na nič nepamätala a na položené otázky odpovedala väčšinou, že nič nevie a že sa nepamätá.

Po zhodnotení vykonaného dokazovania tak mal súd za preukázané, že obaja obžalovaní v kritický čas neoprávnene vnikli do obydla poškodených a čin spáchali závažnejším spôsobom konania, a to násilím a prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu (vykopnutie vchodových dverí) a súčasne bolo preukázané, že spoločným konaním poškodenému Š. R. úmyselne ublížili na zdraví.

Z uvedených dôvodov boli preto uznaní za vinných zo spáchania prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. d/ Trestného zákona, spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona, spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 3 Trestného zákona, trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd pri určení druhu trestu a jeho výmery vychádzal u oboch obžalovaných z vyššie uvedených zásad ukladania trestov, pričom u oboch vzhliadol jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zákona, že viedli pred spáchaním trestného činu riadny život a jednu príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona, že spáchali viac trestných činov. U oboch sa zároveň ukladal trest aj podľa § 41 ods. 1 Tr. zákona, keďže boli odsúdení za dva trestné činy, pričom podľa zásad ukladania úhrnného trestu im bol trest ukladaný podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný.

Obaja obžalovaní sú z miesta bydliska hodnotení len administratívne, obžalovaný 1/ H. U. bol doposiaľ 5-krát súdom trestaný, naposledy bol trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 3T/57/2015 zo dňa 30.04.2015, právoplatným dňa 02.06.2015 odsúdený pre § 212 ods. 2 písm. d/ Tr. zákona k trestu povinnej práce vo výmere 300 hodín, ktorý vykonal dňa 11.08.2016, preto sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Zároveň sa poznamenáva, že aj všetky predchádzajúce odsúdenia má zahladené.

Obžalovaný 2/ D. C. bol doposiaľ 2-krát súdom trestaný, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 3T/218/2007 zo dňa 12.11.2007, právoplatným dňa 30.11.2007, kde mu bol pre § 360 ods. 1 Tr. zákona uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 1 roka, kde sa osvedčil dňa 29.06.2009 a hľadí sa na neho, akoby nebol odsúdený.

Obom obžalovaným tak bolo možné uložiť podľa § 194 ods. 2 Tr. zákona s prihliadnutím na ustanovenie § 36 písm. j/ Tr. zákona, § 37 písm. h/ Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona a § 41 ods. 1 Tr. zákona, úhrnný trest odňatia slobody v trvaní od 1 roka až na 5 rokov.

S prihliadnutím na charakter trestnej činnosti, ako aj spôsobený následok mal súd za to, že na zabezpečenie účelu trestu nie je potrebné na obžalovaných pôsobiť trestom odňatia slobody, výkon ktorého by nebol podmiennečne odložený, teda možno im uložiť aj podmienený trest odňatia slobody, avšak nie úplne na dolnej hranici trestnej sadzby, pretože aj keď sa na nich hľadí, ako keby neboli trestaní, každý z nich má za sebou už určitú kriminálnu minulosť.

Z uvedených dôvodov bol každému z obžalovaných uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov, výkon ktorého bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov.

Zároveň bolo vo veci uložené podľa § 83 ods. 1 písm. g/ Tr. zákona aj zhabanie vecí, identifikovaných vo výrokovej časti tohto rozsudku, pretože je to zdôvodnené verejným záujmom a zároveň tieto veci nepatria páchatel'om trestného činu.

O nároku poškodených na náhradu škody bolo rozhodnuté podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku tak, že poškodení boli odkázaní s nárokmi na náhradu škody na civilný proces, a to najmä s prihliadnutím k tomu, že poškodený R. podľa výsluchu znalca nedodržiaval doporučený liečebný režim, nehlásil sa u obvodnej lekárky, nemal vypísanú práceneschopnosť a sám si uvoľnil sadru a pokúšal sa ju sňať, čím došlo ku komplikáciám. Z tohto dôvodu je potrebné navyše skúmať aké bolo jeho spoluzavinenie vo vzťahu k náhrade škody za spôsobený úraz, čo už presahuje rámec adhézneho konania.

- spoločným konaním neoprávnene vnikli do obydlia iného a čin spáchali závažnejším spôsobom konania
- násilím a prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu,
- spoločným konaním inému úmyselne ublížili na zdraví,

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu: 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresnom súde Rimavská Sobota ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolaie má odkladný účinok (§ 306/2 Tr. poriadku).

Odvolaie môžu podať:

Prokurátor pre nesprávnošť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Tr. poriadku), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. poriadku). V prospech obžalovaného môže podať odvolaie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. poriadku).

Obžalovaný pre nesprávnošť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b Tr. poriadku), a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. poriadku).

Príbuzní obžalovaného v priamom rade (jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh) pre nesprávnošť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. poriadku). Zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnošť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolaie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. poriadku).

Orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnošť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, ako aj proti jeho vôli (§ 345/1 Tr. poriadku).

Poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnošť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. poriadku), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. poriadku). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolaie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Tr. poriadku).

Zúčastnená osoba pre nesprávnošť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d Tr. poriadku a § 45/1 Tr. poriadku).

Osoby oprávnené podať odvolaie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.